

15 Φλεβάρη απεργία σε Α/Β θμια εκπαίδευση

του Ελίσσαίου Φάκαρου

Οι απεργιακοί αγώνες σε Βρετανία και Πορτογαλία παράδειγμα

Η ΔΟΕ εξήγγειλε απεργία δύο εβδομάδες πριν τις 15 /2. Η ΟΛΜΕ, αντίθετα, παρότι στην εισήγηση της προς τις τοπικές ΕΛΜΕ μιλούσε για απεργία στα μέσα Φλεβάρη, δεν έχει ορίσει ακόμα – 5 μέρες πριν – την ημερομηνία (θα την προσυπογράψει προφανώς στην σύσκεψη των προέδρων σήμερα Σάββατο 11/2). Ο συντονισμός των δύο ομοσπονδιών θα έπρεπε να είναι αυτονόητος, η έλλειψη του είναι αναντίστοιχη της κυβερνητικής επίθεσης και αποδεικνύει τα εξής: ότι πιέστηκαν πραγματικά να βγάλουν τις αποφάσεις ενάντια στην αξιολόγηση και την απεργία κι ότι οι ηγεσίες των ΔΟΕ-ΟΛΜΕ δεν είναι πρόθυμες να δώσουν πραγματικά τη μάχη.

Ο κόσμος της εκπαίδευσης είναι οργισμένος

Παρότι βρισκόμαστε σε προεκλογική περίοδο , η επίθεση της κυβέρνησης και στον χώρο της εκπαίδευσης είναι αμείωτη. Βασικό στόχο έχει να περάσει όλο το νομοθετικό πακέτο της αξιολόγησης πριν τις εκλογές σαν παρακαταθήκη στην επόμενη κυβέρνηση. Έτσι, σε άσχετο νομοσχέδιο του Υπουργείου Μεταφορών, χωρίς καμιά προειδοποίηση προστέθηκαν και πέντε τροπολογίες που αφορούν την εκπαίδευση, μεταξύ των οποίων και η ατομική αξιολόγηση των εκπαιδευτικών. Ο χρόνος δεν ήταν άσχετος, συμπίπτει με την άρνηση του υπουργείου να μονιμοποιήσει οριστικά τους εκπαιδευτικούς που διορίστηκαν το 2020 και είναι δικαίωμα τους μετά από 2 χρόνια « δοκιμαστικής περιόδου». Το υπουργείο επειδή έχει ηττηθεί σε όλες τις προσπάθειες του στην εφαρμογή των αντιμεταρρυθμίσεων του (ηλεκτρονικές εκλογές αιρετών, αξιολόγηση σχολικών μονάδων, μέντορες- συντονιστές, PISA) εκβιάζει τους νεοδιοριστούς, συνδέοντας την μονιμοποίηση

τους με την αξιολόγηση τους. Έτσι νομίζει ότι θα βρει μια ομάδα εκπαιδευτικών που θα λειτουργήσει σαν απεργοσπαστικός μηχανισμός. Η άλλη ανοιχτή πληγή είναι η αδιοριστία και τα σχέδιά για ΑΣΕΠ για τους επόμενους διορισμούς αναπληρωτών, παράλληλα με το προσοντολόγιο.

Συν τοις άλλοις η υποχρηματοδότηση των σχολείων εκτός από ελλείψεις σε βασικές υλικοτεχνικές υποδομές κάνει δύσκολη πλέον ακόμη και την καθαριότητα, τον ηλεκτροφωτισμό αλλά και την θέρμανση τους. Οι εκπαιδευτικοί δεν ασκούν το ίδιο θεάρεστο λειτούργημα με τους αστυνομικούς οπότε δεν εμπίπτουν σε κανένα ειδικό καθεστώς. Ούτε επίδομα δικαιούνται αλλά και οι μισθοί τους από το 2010 μόνο περικόπτονται. Ο πληθωρισμός έρχεται να τσακίσει κι αυτούς τους πετσοκομμένους μισθούς που για νεοδιοριστούς ξεκινούν από τα 750 ευρώ. Αυτοί είναι οι λόγοι που οι εργαζόμενοι της παιδείας είναι θυμωμένοι και είναι πρόθυμοι να πάρουν τον δρόμο του αγώνα.

Πορτογαλία

Οι εκπαιδευτικοί εκεί έχουν μπει σε ένα μακρύ αγώνα με μεγάλες διαδηλώσεις, διαμαρτυρίες έξω από υπουργεία και κυλιόμενες πολυήμερες απεργίες . Η αξιολόγηση έχει κάνει αρκετά βήματα και οι εκπαιδευτικοί έχουν προσωπικό αξιολογικό φάκελο. Η κυβέρνηση σχεδιάζει τα σχολεία να περάσουν στους δήμους και από τοπικά σχολικά συμβούλια, βάση αυτού του φακέλου, να γίνονται στο εξής οι προσλήψεις. Αυτό στην χώρα μας αποτελεί στόχο με την «αυτονόμηση της σχολικής μονάδας». Το πάγωμα των προσλήψεων έχει φέρει πολλά κενά και οι πιο νέοι εκπαιδευτικοί για να καλύψουν το ωράριο τους πρέπει καθημερινά να ταξιδεύουν δεκάδες χιλιόμετρα ανάμεσα σε σχολεία για να το καλύψουν. Το βασικό όμως αίτημα και για τους Πορτογάλους εκπαιδευτικούς είναι οι αυξήσεις στους μισθούς τους

Με αυτά τα δεδομένα τα μεγάλα συνδικάτα της εκπαίδευσης είχαν σχεδιάσει στις αρχές Ιανουαρίου με την κυβέρνηση διαπραγματεύσεις με βασικό αίτημα αυξήσεις 120 ευρώ αντί 50 που είναι η πρόταση της κυβέρνησης, χωρίς αρχικά να έχουν

σχεδιάσει κινητοποιήσεις. Το μικρό συνδικάτο STOP είχε ξεκινήσει πολύμορφες κινητοποιήσεις από τον προηγούμενο Δεκέμβριο και είναι αυτό που έσυρε τα μεγάλα συνδικάτα. Το STOP έχει μικρό σε αριθμό μελών έχει όμως έντονα ριζοσπαστικά χαρακτηριστικά και το ενδιαφέρον είναι ότι συσπειρώνει στους κόλπους του όλους τους εργαζόμενους στα σχολεία: εκπαιδευτικούς, βοηθητικό προσωπικό, καθαρίστριες, φυλακές ψυχολόγος κ.α. Το STOP είναι αυτό που έβαλε τα πιο προωθημένα αιτήματα ενάντια στην αξιολόγηση, εκτός των αυξήσεων και των προσλήψεων. Προκήρυξε απεργίες για τα μέλη του και οργάνωσε διαμαρτυρίες κάατασκηνώνοντας έξω από το υπουργείο παιδείας. Συνέπεια της δράσης του ήταν να μουν στις κινητοποιήσεις και τα μεγάλα συνδικάτα . Έτσι μέσα στον Ιανουάριο και στις αρχές Φλεβάρη έγιναν δύο συγκεντρώσεις των 100 χιλιάδων η κάθε μια έξω από το υπουργείο παιδείας στην Λισαβόνα, ενώ είναι σε εξέλιξη απεργίες ανά περιφέρεια που θα καταλήξουν κι αυτές στην πρωτεύουσα με τους γονείς και τους μαθητές να βρίσκονται μαζί με τους εκπαιδευτικούς στον δρόμο. Η κυβέρνηση του σοσιαλιστή πρωθυπουργού Αντόνιο Κόστα μπορεί να έχει εκλεγεί ένα χρόνο μόνο αλλά είναι σε ιδιαίτερα δύσκολη θέση κάτω από την πίεση σκανδάλων, της λαϊκής δυσανεξίας λόγω της οικονομίας αλλά και των απεργιών κι άλλων κλάδων εργαζομένων. Με τις κινητοποιήσεις να συνεχίζονται, προχώρησε σε κάποιες γενικές υποσχέσεις για προσλήψεις και όριο στις χιλιομετρικές αποστάσεις που θα κάνουν οι εκπαιδευτικοί αλλά παράλληλα ετοιμάζει νόμο για την ποινικοποίηση των απεργιών.

Βρετανία

Σε Ελλάδα και Πορτογαλία χρειάστηκε να έρθει το Δ.Ν.Τ για να απαιτηθεί η εφαρμογή της αξιολόγησης. Το βρετανικό όμως σύστημα της αξιολόγησης αποτελεί το καμάρι του ΟΟΣΑ, το οποίο έχει διαλύσει το σύστημα δημόσιας εκπαίδευσης. Υπάρχουν σχολεία διαφορετικών ταχυτήτων όσον αφορά στην χρηματοδότηση και στον αριθμό του προσωπικού. Επομένως τα “κακά” σχολεία είναι φτωχά σχολεία με λιγότερους εκπαιδευτικούς και ότι αυτό συνεπάγεται. Τα ωράρια των εκπαιδευτικών είναι εξοντωτικά. Τα

αυτονομημένα σχολεία δεν έχουν βιβλία και οι εκπαιδευτικοί φτιάχνουν μόνοι τους το υλικό της διδασκαλίας τους, ενώ πρέπει καθημερινά να συμπληρώνουν τις φόρμες της αξιολόγησης και να κάνουν μάθημα, με αποτέλεσμα να δουλεύουν πάνω από 10 ώρες την ημέρα. Η αξιολόγηση είναι ένας συνεχόμενος έλεγχος με αφόρητη πίεση που σε συνδυασμό με τις χαμηλές απολαβές φέρνει χιλιάδες παραιτήσεις, ενώ η σχολική αποτυχία και διαρροή για τα παιδιά των φτωχών οικογενειών είναι κανόνας.

Η πληθωριστική κρίση αποτελεί τη σταγόνα που ξεχείλισε το ποτήρι. Τα εκπαιδευτικά σωματεία έχουν ξεκινήσει από την αρχή της σχολικής χρονιάς να δουλεύουν την απεργία και κατάφεραν να ακολουθήσουν το τεράστιο απεργιακό κύμα που συγκλονίζει την Βρετανία και παρότι ο δισεκατομμυριούχος πρωθυπουργός Σουνάκ πέρασε στο τέλος Γενάρη νόμο για τον περιορισμό τους, δεν έχει καταφέρει να τις σταματήσει. Τα σωματεία λειτουργούν δυστυχώς περίπου στα πλαίσια του νόμου Χατζηδάκη, όσο αφορά την προκήρυξη μιας απεργίας. Μετά από κανονικές δια ζώσης συνελεύσεις, χρειάστηκε να ψηφιστεί η απεργία από τα μέλη του σωματείου με επιστολική ψήφο. Η συμμετοχή έφτασε στην Αγγλία το 53% και στην Ουαλία το 58% , με το 90 % και 93% αντίστοιχα να τάσσεται υπέρ της απεργίας . Η απεργία ξεκίνησε την 1η Φλεβάρη με τεράστιες συγκεντρώσεις και πορείες στο Λονδίνο και τις άλλες μεγάλες πόλεις. Οι απεργίες κι εκεί θα είναι ανά περιφέρεια, κυλιόμενες, σε μια μακρά περίοδο. Μπορεί βασικό αίτημα να έχουν τις αυξήσεις στους μισθούς στο 10% κόντρα στο 5% που δίνει η κυβέρνηση αλλά αν διαβάσουμε τα πλακάτ των διαδηλωτών εκπαιδευτικών αυτό που διεκδικούν είναι να πάρουν πίσω την αξιοπρέπεια τους.

Η μάχη για την αξιολόγηση στη χώρα μας

Η μάχη, να μην περάσει η αξιολόγηση είναι κομβική. Από αυτήν εξαρτάται αν θα υπάρχει δημόσια δωρεάν εκπαίδευση. Σύμφωνα με το υπουργείο, η αξιολόγηση θα ξεκινήσει για τους νεοδιόριστους από τις περιφέρειες της Πελοποννήσου της Κρήτης του νότιου και βορείου Αιγαίου, όπου έχει οριστεί το προσωπικό που θα κάνει την αξιολόγηση. Οι ομοσπονδίες έχουν προκηρύξει απεργία –

αποχή για οποιαδήποτε συνδιαλλαγή με τους αξιολογητές και στάσεις εργασίας όταν αυτοί έρθουν στα σχολεία καθώς και 24ωρη απεργία στις 15 Φλεβάρη με τις αδυναμίες που περιγράφηκαν. Δεν αποτελούν όμως συνολικό σχέδιο μάχης απέναντι σε μια αποφασισμένη κυβέρνηση. Θα χρειαστεί ο απεργιακός σχεδιασμός να πυκνώσει, θα πρέπει τα σωματεία να είναι έτοιμα να προκηρύξουν και αυτά στάσεις εργασίας και απεργία – αποχή αν το υπουργείο βγάλει παράνομες αυτές των ομοσπονδιών, θα πρέπει να υπάρξει νέος κύκλος γενικών συνελεύσεων μετά την απεργία και τη γενική συνέλευση των προέδρων στις 12 Φλεβάρη και οριζόντιος συντονισμός των πρωτοβάθμιων σωματείων, για να προκύψουν νέες απεργίες οργανωμένες από επιτροπές αγώνα και με δυνατά απεργιακά ταμεία, που θα παρασύρουν και τους άλλους κλάδους των εργαζομένων.

Απεργιακός ξεσηκωμός

Στον απεργιακό ξεσηκωμό κατά της λιτότητας σε Πορτογαλία Βρετανία προστίθενται και οι Γάλλοι εργαζόμενοι με την μάχη τους ενάντια στο νέο ασφαλιστικό. Κοινά χαρακτηριστικά σε όλες τις χώρες είναι η διάρκεια, η μαζικότητα, ο δυνατός παλμός και η αίσθηση των εργαζομένων ότι πρέπει να φτάσουν μέχρι τη νίκη.

Με τέτοια παραδείγματα δεν μπορούν ούτε οι εκπαιδευτικοί ούτε οι άλλοι εργαζόμενοι να δράσουν διαφορετικά, αν θέλουν να αντιμετωπίσουν τη λιτότητα. Οι κινητοποιήσεις τέτοιου τύπου είναι αυτές που θα αλλάξουν προς όφελος των εργαζομένων την αδιάφορη προεκλογική συζήτηση. Η κυβέρνηση Μητσοτάκη πρέπει να φύγει αλλά πρέπει να φύγει ηττημένη από το εργατικό κίνημα που θα επιβάλλει τώρα τα αιτήματά του και δεν θα δώσει λευκή επιταγή σε καμιά επόμενη κυβέρνηση.